

OI NEED SINAVAD VEED <i>A. Uustulnd</i>	AEG ANNAB KÕIK <i>A. Tamme</i>
<p>1. Ei kohta meie teedel versteposte valgeid, ei maanteetolm teekaaslaseks mul käi. Vaid karmid tuuled ikka paitavad mu palgeid, neid kauneim koduranda maha jäi.</p> <p>Refr: Oi need sinavad veed, kus mul näitavad teed tähed taevas ja majakad maal. Kellel kaluriverd ja kes armastab merd, ei see merd iial jätta ei saa.</p> <p>2. On tormakust nii noorusel kui karmil merel ning rahutust täis ühteviisi nad. Ka ühteviisi neile ülistusi laulvad nii möirgav torm kui lainte kanonaad.</p> <p>Refr: Oi need sinavad veed, kus mul näitavad teed</p> <p>3. Ma ankruplatsist, sõber, praegu veel ei hooli, ei vaikne sadam mind veel meelita. Vaid laintemõllus ikka kindlalt hoian rooli - las kaovad rannad, kaovad majakad.</p> <p>Refr: Oi need sinavad veed, kus mul näitavad teed...</p>	<p>1. Aeg annab kõik ja kõik ta võtab ka ning iial kaugeid aegu kätte me ei saa. ∴ Võibolla varjab eilseid päevi lihtsalt kuldne loor, kuid – kes ei ihkaks olla veel kord vallatu ja noor? ∴∴</p> <p>2. Aeg annab kõik ja kõik ta võtab ka – kord muutub tühjaks jälle õisi kandnud maa. ∴ Võibolla tundub liiga kaunis ammu kuulnud koor, kuid – kes ei ihkaks olla veel kord vallatu ja noor? ∴∴</p> <p>3. Aeg annab kõik ja kõik ta võtab ka. Kuid, kallis, aeg ei keela silma vaadata. ∴ Võibolla siis just viivuks kustub keelav valgusfoor ning rõõm me ümber jälle on kord vallatu ja noor.. ∴∴</p>

KUI KALLIST KODUST LÄKSIN <i>Mihkel Veske / Franz Schubert</i>	PEREKONNA VALSS <i>Urve Buschmann</i>
<p>1. Kui kallist kodust läksin :: ma kurvalt kaugele, :: siis ütles kase varjul mu' hella neiuke: "Nii selge kui see allik :: on minu armastus, :: siit käib küll õhtu õhul su järel igatsus!"</p> <p>Refr. Minu süda on kui Emajõgi, voolab vaikselt, tundmatu ta vägi. :: Täna võid sa neidu armasta', aga homme vaata, kuidas sa tast lahti saad. ::</p> <p>2. Ma nägin mõnda kaske :: ja mõnda allikat. :: Ma nägin mõnda neidu mul naeratelevat. Ei olnud kask, ei allik :: nii armas ometi, :: ei vaatanud võõras neiu nii õrnalt iialgi.</p> <p>Refr. Sinu süda on kui Emajõgi ...</p> <p>3. Kui kaugelt jälle koju :: ma rõõmul rändasin :: ja allikat ja kaske ma jälle tervitin: Kask oli ära kuivand :: ja allik mudane, :: Mu neiu oli läinud ju teise kaenlasse.</p> <p>Refr. Sinu süda on kui Emajõgi ...</p>	<p>1. Lõõts kääksatab korraks ja lahti lööb loo - ning pidu ja pillerkaar sisse saab hoo. Valss tuttav on, mida sa ihkad veel hing, pea põrandal tantsijaist moodustab ring. :: Kus papa ja mamma ja tütreke noor ning vanataat memmega keerlevad koos. ::</p> <p>2. Ses tantsus on seadus, et vahetub paar, näe, minia pihta seal pitsitab vaar ja väimehel ähmi täis silmad ja suu, tal ämmaga ees seisab jällegi tuur. :: Nüüd äiataat keerutab miniga koos ja papal on partneriks tütreke noor. ::</p> <p>3. On lihtsamast lihtsam see perekonnavalss, on kõigile teada ja tuttav see tants, kus õiglane saatus sul partneri toob, ta peale ei hakka ei aastad, ei mood. :: Las pöruda põrand ja rappuda ruum, las soeng läheb segi ja turi on kuum. ::</p>